

У наступному році можна очікувати, з одного боку, стабілізацію котирувань більшості вже присутніх на ринку українських єврооблігацій, з іншого – українські емітенти, незважаючи на попит на оборотний капітал та довгострокові ресурси, навряд чи зможуть розраховувати на вдалий вихід на ринок єврооблігацій з новою емісією[2].

Так, за словами експерта, на міжнародних фінансових ринках є надлишок вільних коштів, частина яких у 2016 році була спрямована на українські папери.

Міжнародні фінансові установи починаючи з 2015 року публікують оптимістичні прогнози щодо української економіки. Це підкріплює сподівання інвесторів, з боку яких в цьому році з'явився інтерес, як до суверенних та квазісуверенних єврооблігацій, так і до єврооблігацій українських компаній, розміщених в попередні роки.

Література:

1. Директива Комісії європейських товариств 89/2298/ЕЕС від 17 квітня 1989 року

2. Економіст прогнозує стабілізацію у 2017 році котирувань українських євробондів [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.ukrinform.ua/rubric-economy/2132247-ekonomist-prognozuje-stabilizaciu-u-2017-roci-kotiruvan-ukrainskih-evroobondiv.html>

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ КАЗНАЧЕЙСЬКОГО ОБСЛУГОВУВАННЯ ВИКОНАННЯ БЮДЖЕТІВ

Савастєєва О. М

кандидат економічних наук, доцент кафедри економіки та моделювання ринкових відносин

Лазукіна В.О.

Студентка 6 курсу напряму підготовки «Фінанси, банківська справа та страхування»

*Одеський національний університет імені І.І. Мечникова
м. Одеса, Україна*

В сучасних складних умовах реформування діяльності Державної казначейської служби України дає можливість зробити бюджетний процес більш ефективним. Зазначене має бути досягнуто на підставі чітко визначених обсягів реальних потреб, найбільш раціонального використання бюджетних ресурсів забезпечення прозорості їх руху.

Функціонування інституту казначейства переконливо свідчить про те, що він є ефективним і доцільним інструментом державного управління бюджетною сферою. Але існує низка проблемних питань в процесі казначейського обслуговування державного та місцевих бюджетів, які призводять до необхідності вдосконалення та оптимізації процедур казначейського обслуговування бюджетів за доходами та видатками. Найбільш актуальними з них є такі:

- недосконалість матеріально-технічної бази;
- значне збільшення навантаження на канали зв'язку, низький рівень охоплення районної ланки цифровими технологіями зв'язку;

- необхідність оптимізація програмно – технологічного комплексу «Клієнт – Казначейство» з точки зору враховування основних завдань системи казначейського обслуговування, тобто здійснення попереднього та поточного контролю в процесі проведення платежів розпорядників та одержувачів бюджетних коштів;

- відсутність чіткого розмежування повноважень та функцій між органами Державної казначейської служби України та іншими учасниками бюджетного процесу під час його організації;

- територіальна віддаленість сільських та селищних бюджетів;

- необхідність оптимізація документообігу та значного скорочення обсягів робіт, що виконуються в ручному режимі (на перевірку кожного платіжного документа, що здійснюється вручну, витрачається від 10 до 30 хвилин);

- здебільшого невисокий рівень кваліфікації працівників ДКСУ, що зумовлено плинністю кадрів через незадовільний рівень оплати праці [1].

Аналіз зазначених проблемних питань системи казначейського обслуговування дав змогу сформуванню основні напрями вдосконалення діяльності Державної казначейської служби України:

1) щоб уникнути проблеми, яка виникає у віддалених сільських та селищних пунктах, необхідним є організація виїзних робочих місць. Це дасть змогу більш ефективно використовувати бюджетні кошти та задовольняти інтереси та потреби всіх учасників бюджетного процесу;

2) вдосконалення системи обміну інформацією між органами казначейства України та органами Міністерства фінансів;

3) розроблення рекомендацій щодо підвищення рівня оплати праці робітникам ДКСУ;

4) підвищення оперативності роботи органів казначейства України шляхом виділення додаткових бюджетних асигнувань на покращення матеріально-технічної бази, запровадження автоматизації проведення перевірок за допомогою сучасних програмних продуктів, підвищення якісних вимог до кваліфікації працівників ДКСУ;

5) залучення до процесу казначейського обслуговування місцевих бюджетів поштових відділень, враховуючи значну територіальну віддаленість деяких сільських і селищних рад від філій ДКСУ, що забезпечить уникнення непродуктивних видатків для відповідних громад (ця система ефективно функціонує у Франції);

б) також потребують удосконалення та модернізації застаріле програмне забезпечення та технологічна інфраструктура інформаційно-аналітичного забезпечення органів ДКСУ, оскільки існують ризики втрати інформаційних та матеріально-технічних ресурсів, що, в свою чергу, створює загрозу функціонуванню системи ДКСУ загалом.

Створення умов надійного функціонування органів Державної казначейської служби України як одного з ключових елементів фінансової системи держави, цілком можливе. Треба лише створити для цього необхідні умови: забезпечити формування системної і завершеної нормативно-правової бази функціонування органів казначейства; проведення їх функціональної перебудови; впровадження в діяльність вдосконалених інформаційних технологій та створення надійних електронних каналів зв'язку; забезпечення належної професійної підготовки та підвищення кваліфікації працівників

казначейства. Такі рушійні зміни є вкрай необхідними й актуальними, їх забезпечення призведе до ефективного використання бюджетних коштів, стане надійною запорукою якісного контролю над їх використанням та створить підґрунття для загального оздоровлення вітчизняної фінансової системи.

Література:

1. Скоропад І.С., Макалюк І.В. Шляхи вдосконалення казначейського обслуговування місцевих бюджетів за видатками / І.С. Скоропад, І.В.Макалюк// Науковий вісник НЛТУ України. – 2011. – № 21(3). – С. 257–263.

2. Положення про Державну казначейську службу України : Указ Президента України від 15 квітня 2015 р. № 215. 4. [Електронний ресурс]. – Режим\доступу:http://pidruchniki.com/1029022846097/ekonomika/kaznacheyske_o_bslugovuvannya_byudzhetnih_koshtiv

ПІДВИЩЕННЯ РІВНЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Мороз М. О.

аспірант,

ДВНЗ «Університет банківської справи»

м. Київ, Україна

Поліпшенню інвестиційного клімату в Україні, підвищенню інвестиційної активності вітчизняних інвесторів, припливу в країну іноземних інвестицій сприятиме підвищення рівня інвестиційної безпеки держави. Відтак, великого значення на сучасному етапі соціально-економічного розвитку України набуває пошук шляхів підвищення її інвестиційної безпеки, чому, на наш погляд, сприятимуть:

удосконалення наукового, нормативно-правового і правозастосовного, програмно-цільового, фінансового, методичного, обліково-аудиторського, інформаційно-аналітичного, інституціонально-технологічного, кадрово-освітнього, організаційного забезпечення формування системи інвестиційної безпеки;

чітке визначення засад формування й реалізації державної інвестиційної політики; розвиток контрактного інвестування; усунення адміністративних перешкод інвестиційній діяльності шляхом обмеження регулятивного впливу владних органів, дебіюракратизації процедур;

дотримання державних гарантій безпеки інвестування і повернення іноземних інвестицій завдяки: започаткуванню в Україні страхового фонду захисту іноземних інвестицій; розширенню практики укладання міждержавних угод про взаємний захист інвестицій і уникнення подвійного оподаткування;

розвиток державно-приватного партнерства в інвестиційній сфері; розширення практики відповідального інвестування; удосконалення методичних підходів до оцінки інвестиційного клімату в країні; забезпечення позитивного інвестиційного іміджу України.

В науковій складовій формування системи забезпечення інвестиційної безпеки України при проведенні подальших досліджень слід визначити місце інвестиційної безпеки домогосподарства, підприємства, галузі, регіону,